

Cap. LXXII. *Una sententia.* (1) Appellatio unius prodest alteri, si communi jure juventur, & idem sit negotium, & eadem defensionis causa, & sint eadem sententia condemnati; alias fecus.

Cap. LXXIII. *Si iustus.* (2) Iustus metus excusat, adeo quod non appellans habeatur pro appellante, si fuerit proleflatus, & appellatiois causis duxerit exprimendas.

IN SEXTO. *Lib. II. sub eodem Titulo, & ibi tit. XV. continetur XII. Capitula.*

Cap. I. *Cordi.* (3) Appellans ad Papam in iudicio, vel extra, appellare debet in scriptis, & causam exprimere, & apostolos petere. Si vult, & petit appellatus, principales personae per se, vel per procuratores instructos super principali accedere debent ad Papam. In appellationibus a sententia definitiva interpositis nil mutatur. Demum utriusque contrasacientis imponitur poena.

Cap. II. *Legitima.* (4) Iudex, qui recusatur, statuit competens tempus arbitri ad finendam causam: quo elapso, si finita non fuerit, in principali procedit.

Cap. III. *Romana.* (5) De officiali Episcopi non ad Episcopum, sed ad Archiepiscopum appellatur.

A subito Episcopi ad ipsum, non ad Archiepiscopum appellatur, nisi aliud esset de consuetudine.

Archiepiscopus causam appellationis ab Episcopo interpositae non debet committere, vel partes citare, nisi in appellatione probabilis causa sit expressa.

Si negetur per appellationem negotium devolutum, non inhibebit Archiepiscopus Iudicem principalis causae procedere; nisi prius de devolutione consulerit.

Si dicitur ex iniusta causa appellatum, Archiepiscopus inhibere non potest, nisi prius, recepta appellatione ut probabili, incipiat cognoscere de causa veritate.

Licet dicatur appellatum a definitiva in casu prohibito a iure, ex quo de hoc Archiepiscopus cognoscere coepit, potest inhibere, vel sententia executioni mandetur.

Archiepiscopus in tertiam personam (post inhibitionem suam in causa per appellationem delata ad ipsum) aliquid innovantem, jurisdictionem exercere non potest.

Archiepiscopus appellatorem in aliis causis a jurisdictione Episcopi non potest eximere.

Ab Episcopo in causis, quibus jurisdictionem temporalem habent, de iure debet ad Archiepiscopum appellari; nisi speciale jus aliud inducat.

Censuram ecclesiasticam in appellatorem prolatam per Episcopum, Archiepiscopus revocare non potest, nisi pariter vocatis, & de causa legitime cognita.

Ex quo Archiepiscopus pronuntiaverit male appellatum ante sententiam, statim debet causam ad Suffraganeum remittere.

Cap. IV. *Ubi super.* (6) Si Iudex requisitus non tradit apostolos, & postea procedit in causa, non valet processus; nisi renunciatum fuisset appellationi.

Cap. V. *Cum appellatibus.* (7) Iudex appellationis inique appellatorem ante sententiam remittere debet ad Iudicem principalem; & in expensis condemnare; & hoc fit principalis Iudex non detulerat appellationi; sed si desultus, non fiet remissio de necessitate. In appellationibus interpositis a definitiva antiqua iura servantur.

Cap. VI. *Ab eo.* (8) Si appellans intra triginta dies instanter non petit apostolos, appellationi renunciat. Si Iudex modo debito requisitus illos non tradit, sed postea procedit, non valet ejus processus.

Cap. VII. *Non solum.* (9) Innovata per Iudicem post definitivam sententiam, a qua appellatum exiit, revocantur statim per Iudicem appellationis, etiam si ante appellationem fuerint innovata. Attentata vero post appellationem ante definitivam non revocantur, nisi primo de veritate consulerit, nisi post inhibitionem debito modo factam attentata fuissent.

Cap. VIII. *Concervationi.* (10) Qui appellat extra iudicium, intra decem dies, ex quo scrivit gravamen, appellare debet: postea per remedium juris communis audietur, sed non per appellationis remedium.

Cap. IX. *Appellatio.* (11) Valet appellatio in scriptis porrecta, licet coram Iudice non legatur.

Cap. X. *Si a Iudice.* (12) Iudex a quo compellere non potest appellatorem a gravamine ipsius veritatem probare; licet citare possit ad ipsius revocationem audiendam: qua facta in causa procedere poterit, ejus contumacia non obstant, ac si nunquam appellasset.

Cap. XI. *A collatione.* (13) A collatione Capituli ad Episcopum appellatur, si ut Canonici interiit; & sic fit ut Praelatus.

Cap. XII. *Licet.* (14) Per appellationem interpositam a

(1) Item. (2) Item. (3) Innoc. IV. in Conc. Lugdun.
(4) Item. (5) Item. (6) Item. (7) C. m. d.
(8) Bonif. VIII. (9) Item. (10) Item. (11) Item.
(12) Item. (13) Item. (14) Item.

definitiva, revocari potest interlocutoria principali negotio praedictans, alias non.

IN CLEMENTINIS. *Lib. II. sub eodem Titulo & ibi tit. XII. continetur VII. Capitula.*

Cap. I. *Si a Iudice.* (15) Valet appellatio coram majori parte plurimum Iudicum, sed appellatio est appellatio, delatio, & termini praefixio intimanda.

Cap. II. *Quamvis.* (16) Sufficit apostolos peti uno contextu saepius, & instanter; ad quos recipiendos, si Iudex certum terminum statuat, appellans illos non petens in termino, appellationi renunciat. Idem cum Iudex statuit terminum juris incertum, intra quem appellans illos debet non petivi; vel oblatos recipere reuiv. Sed appellans non habens apostolos, appellationem prosequi potest. 1. Cum Iudex eos petenti non dederit intra terminum a se praefixum. 2. Cum ei responderit se illum datum nullo certo termino sibi praefixio. 3. Cum intra juris, terminum de eos offerit velle dare, & postea per appellatorem congruo loco, & tempore saepius uno contextu requisitus eosdem non citaverit intra eundem terminum exhibere.

Cap. III. *Sicut.* (17) Appellans prosequi, & finire tenetur appellationem extrajudicalem intra annum a die interpositae appellationis, vel illi gravaminis: quo non facta, impedimento iusto cessante, appellatio est deserta.

Cap. IV. *Quamvis.* (18) Tempus ad appellationem appellatorem ab homine, vel a iure praefixum, non currit appellanti compromisso durante, vel de partium expresso consensu; nisi periculo imminente, ex mora Iudex aliud decernat.

Cap. V. *Appellanti.* (19) Ante definitivam appellanti non licet prosequi causas in appellatione nominatim non expressas. Nec processus primi Iudicis justificari, vel impugnari potest, nisi ex actis coram eo.

Cap. VI. *Si appellatorem.* (20) Prosequitio appellationis deserta non impedit, quin sententia censatur in rem iudicatam transivisse.

Cap. VII. *Cum a repulso.* (21) A peremptoria repulsa ex alio, quam propter ineptitudinem, secundo appellans, & succumbens, non auditur super ea in appellatione a definitiva.

DE CLERICIS PEREGRINANTIBUS.

TITULUS XXIX.

Cap. unic. *Conquerent.* (22) Contra peregrinantem, seu proficiscentem ad Sedem Apostolicam non est aliquid innovandum.

Cap. unic. *Bulla Carra.*

DE CONFIRMATIONE UTILI, VEL INUTILI.

TITULUS XXX. continens IX. Capitula.

Cap. I. *Si quis.* (23) De re scienter confirmata a Papa inferior cognoscere non potest; nisi confirmatio non tenuerit, ut quis subreptitia, vel de re litigiosa.

Cap. II. *De confirmationibus.* (24) Idem dicit.

Cap. III. *Bona.* (25) Litterae confirmationis super sententia, a qua erat appellatum, non valent, si appellatus malitiose praevenerit appellatorem; alias pendet, donec de appellatione cognoscatur.

Cap. IV. *Cum dilecti.* (26) Innovatio privilegii novum jus non tribuit, sed antiquum confirmat.

Cap. V. *Ad nostram.* (27) Non valet confirmatio, quam religiosus impetravit a Papa vel temporali administratione, seu prioratu, si tacuit re Regularem; si vero expressit, rescriptum praesertim saluum, quia Papa non consuevit concedere.

Cap. VI. *Vorrella.* (28) Idem dicit.

Cap. VII. *Examinata.* (29) Sententia, seu laudum contra formam juris, vel compromissi latum per arbitros, licet a Papa in forma communi confirmatum, non tenet.

Cap. VIII. *Venerabilis.* (30) In confirmatione ex certa scientia dictio sicut ponitur cautative: nec nocet, si verbum confirmationis praecedat tenorem confirmati.

Cap. IX. *Sua.* (31) Collatio Ecclesiae alteri facta per Legatum, & a Papa confirmata jus Dioecese non laedit.

(15) Clem. V. in Conc. Vien. (16) Item. (17) Item.
(18) Item. (19) Item. (20) Item. (21) Item.
(22) C. m. d. Ambian. Episc. (23) Item. (24) Item.
(25) Item. (26) Item. (27) Item. (28) Item.
(29) Item. (30) Item. (31) Item.

IN LIBRO III. GREGORII PAPAE IX.
CONTINENTUR TITULI L.
DE VITA, ET HONESTATE
CLERICORUM.
TITULUS I. Continens XVI. CAPITULA.

Cap. I. *Ut laici.* (1) Cum celebratur, divinus esse debet Clerus a populo.

Cap. II. *Clerici.* (2) Clerici arma portantes, & usurarii excommunicantur.

Cap. III. *Ut quisque.* (3) Presbyter habens populum, debet habere Clericum, qui secum cantet, & in aliis hic expressis, cum juvet.

Cap. IV. *Si quis.* (4) Si quis ex Clericis comam relaxaverit, anathema fit.

Cap. V. *Clericus.* (5) Clericus neque comam nutriat, neque barbam.

Cap. VI. *Clericus.* (6) Clericus non in sacris, nec proflessa, potest uxorem ducere, sed iterum tondebitur, si vult gaudere privilegio clericali, vel dispensative tenere beneficium.

Cap. VII. *Clericus.* (7) Clericus debet tonsuram deferre, & si non vult, potest invitus a suo Superiore tonderi.

Cap. VIII. *Monasteria.* (8) Frequentans Monasteria Monialium, & monitus non desistens, si Clericus est deponitur, si Laicus excommunicatur.

Cap. IX. *Quoniam.* (9) Episcopus potest statuere in Ecclesia certum numerum Clericorum secundum ipsius facultates, qui vivant in communi; & contradicentes ad hoc compellere; & illos in communi viventes potest absolvere ab excommunicatione incurra propter injectionem manuum in focum.

Cap. X. *Cum ab omni.* (10) Ecclesiastici Iudices, & Delegati gratis iudicare debent, nec exigere possunt decimam, vel etiam quantam libent, etiam si adit consuetudo.

Cap. XI. *Deus.* (11) Ad evitandum scandalum possunt Religiosi diversis habitibus missi ad praedicandum de novo conversis se in superiori habitu, & ratione vivendi conformare.

Cap. XII. *Cum decorem.* (12) Ludi theatrales, etiam praeretur consuetudinis in Ecclesiis, vel per Clericos heri non debent.

Cap. XIII. *Ut Clericorum.* (13) Clerici non caste videntes puniantur, & severius, qui possunt legitimo matrimonio uti.

Cap. XIV. *A Crapula.* (14) Clericus crapulosus, vel ebriolus monitus non desistens, ab officio, vel beneficio suspenditur.

Cap. XV. *Clerici.* (15) A negotiis, personis, locis, ludis, vestibus inhonestis, & ornatu minus honesto praecipit Clericos abstinere, & habitu honesto uti; cujus vanitatem in phurbis detestatur.

Cap. XVI. *Ex litteris.* (16) Clericus tertio monitus a

negotiationibus secularibus non abstinens, interim perdit quoad bona privilegium clericale.

IN SEXTO. *Lib. III. sub eodem Titulo.*

Cap. unic. *Clerici.* (17) Clericus jaculatoriam artem per annum exercens, si tertio monitus non desistat, ipso iure perdit privilegium clericale.

IN CLEMENTINIS. *Lib. III. sub eodem Titulo continetur II. Capitula.*

Cap. I. *Dioecesis.* (18) Statuit poenam in Clericos conjugatos, & alios peronaliter, & publice carnisficum, & tabernariorum officium exercentes, qui nominati, & tertio moniti illud officium non dimittunt, vel dimissum ressumunt.

Cap. II. *Quoniam.* (19) Puniri. 1. Clericos beneficiatos unentes publice virgata, & partita veste. 2. Subdiaconos, & Diaconos. 3. Omnes Clericos tonsuram publicam cum tali veste portantes. 4. Habentes dignitatem, personatum, beneficium curatum, & Sacerdotes, & Religiosos publice portantes talem vestem, vel insulam. 5. Puniri omnes praedictos unentes tabarum notabiliter brevi, integre foderato. 6. Certas caligas Clericis in terditis.

IN EXTRAVAGANTIBUS COMMUNIBUS. *Lib. III. sub eodem Titulo.*

Cap. unic. *Dolla.* (20) Cantorum lasciva melodia reprobandur, qui contra honestatem clericalem, quod ore cantabant, gestibus simulabant. Et cantores ipsi, tam ex xempti, quam non exempti, per octo dies ab officio suspenduntur.

DE COHABITATIONE CLERICORUM, ET MULIERUM.

TITULUS II. continens X. Capitula.

Cap. I. *Inhibendum.* (21) Clericus non debet retinere in domo mulierum suspectarum de incontinentia, etiam si mater, vel alia consanguinea.

Cap. II. *Si quisquam.* (22) Excommunicatur Clericus in sacris, qui a suspectarum mulierum colloquio, vel eorum consortio monitus non desistit.

Cap. III. *Clericus.* (23) Non debet Praelatus clericum cogere ad concubinam abjurandam, sed eam nolentem dimittere potest excommunicare.

Cap. IV. *Sicut.* (24) Si Clerici moniti concubinas non dimittunt, suspenduntur a beneficiis: et si se non corrigunt, deponuntur.

Cap. V. *Super eo.* (25) Litterae a Clerico concubinario suspensio super absolutione, tacita facti serie, obtentae non valent.

Cap. VI. *Si autem.* (26) Si Clerici moniti non dimittunt concubinas, suspenduntur a beneficiis: et si se non corrigunt, deponuntur.

Cap. VII. *Vestra.* (27) A Clerico fornicario, quandiu toleratur, nec fornicatio est evidens, licite audiuntur divina, & percipiuntur Sacramenta: a notorio vero abstinentium est; non quia in Sacramento sit defectus, sed ad ipsorum fornicatorum emendationem.

(17) Bonif. VIII.
(18) Clem. V. in Conc. Vien. (19) Item. (20) Jo. XXII.
(21) Ex Conc. Nansen.
(22) Eug. II. in Syn. Rom.
(23) Act. III. Salern. Archiep.
(24) Item Cantuar. Archiep.
(25) Item Eborac. Ep.
(26) Item Lond. Ep.
(27) Luc. III. Magist. & Fratib. Milit. S. Jacob.
Cap.
H 4

(1) Ex Conc. Magant.
(2) Ex Conc. Tiflav.
(3) Ex Conc. Nansen.
(4) Greg. II. in Synod. Rom.
(5) Ex Conc. Clerg.
(6) Ex Conc. Trivan.
(7) Alou. III. Cantuar. Archiep.
(8) Item in Conc. Later.
(9) Greg. VIII.
(10) Innoc. III. Praelat. & Cler. Lombard.
(11) Item Livon. Episc.
(12) Item.
(13) Item in Conc. Lateran.
(14) Item ibid.
(15) Item ibid.
(16) Honor. III. Ambian. Ep.
E. Remigii a S. Erasmo. Pars I.

Cap. VIII. Tuo nos. (1) Si fornicatio Clerici est ita publica, ut transeat in notorium, nec accusator, nec testis necessarius est: si est publica per solam famam, non sufficit ad condemnationem testium dicta non juratorum, sed si ex hoc orietur scandalum, inducitur purgatio, in qua deficientis canonice puniuntur.

DE CLERICIS CONJUGATIS.

TITULUS III. continens X. Capitula. Cap. I. Si quis. (4) Matrimonium contractum per Clericum existentem in sacris, non tenet, locus in minoribus; sed tunc cogitur dimittere beneficium.

IN SEXTO LIB. III. sub eodem Titulo, & ibi tit. II. Cap. unic. Clerici. (14) Si Clericus conjugatus ferat habitum, & tonsuram, clericali privilegio gaudet; alias non.

DE CLERICIS NON RESIDENTIBUS IN ECCLESIA, VEL PRÆBENDA.

TITULUS IV. continens XVII. Capitula. Cap. I. Non licet. (15) Episcopo non licet sine licentia Papæ transire ad alium Episcopatum, ipsum accipiendo, alias privatur habito, & ambito.

(1) Innoc. III. Oxon. Ep. (2) Item Tit. Ep. (3) Greg. IX. (4) Alex. III. (5) Item Hirsfeld. Ep. (6) Item Pons. Ep. (7) Item: (8) Innoc. III. Archiep. Norwic. (9) Item Abern. Archiep. (10) Item Ep. Fizi. (11) Item. (12) Honor. III. Berong. Angl. Reg. (13) Item P. V. Lib. Ep. juxta Cujac. (14) Bonif. VIII. (15) Ex Conc. Sardis. (16) Leo IV. Ex Gest. Roman. Pontif. (Hoc cap. in Gonzal. incip. Leo.) (17) Ex Conc. Later. sub Alex. III.

Cap. IV. Relatum. (18) Præbendatum ad Ecclesiam non confirmatus, si apparet quod nolit residere, non debet institui per Superiorem: confirmatus autem, & ex non justa causa non residens, privatur, appellatio-remora, &c.

Cap. VII. De cetero. (21) Qui est in servitio Episcopi, percipit fructus beneficii tanquam residens, præter distributiones quotidianas.

Cap. VIII. Ex parte. (22) Privandus est Præbendatus, vel Clericus non residens, qui citatus non revertitur in termino sibi prefixo, nisi habeat justum impedimentum.

Cap. IX. Qualiter. (23) Summatum est ut supra.

Cap. XI. Ex sua. (25) Si nescitur ubi sit Clericus, tribus publicis editis citabitur in Ecclesia sua; & si intra sex menses non revertatur privabitur Ecclesia sua.

Cap. XIII. Ex parte. (27) Qui juravit in Ecclesia residere, pro servitiis Ecclesie licite se absentat.

Cap. XIV. Cum dilectis. (28) Familiaris Papæ, non obstante constitutione contraria, præbende fructus percipit in absentia.

Cap. XV. Ad audientiam. (29) Duo Canonici absentes cum Episcopo, seu in ejus servitio, fructus præbendarum suarum percipiunt in absentia, constitutione Ecclesie contraria non obstante.

(18) Alex. III. Eborac. Archiep. (19) Item Aldem. (20) Item Ling. Ep. (21) Item. (22) Cel. III. Cap. Megd. juxta Cujac. (23) Innoc. III. Cap. Ruffi. (24) Item Constantinop. Patriarch. (25) Item Archiep. Tarentin. (26) Item Alstiff. Ep. (27) Honor. III. V. Trappist. de Palest. (28) Item Cap. Metn. (29) Item Metn. Ep.

Cap.

Cap. XVI. Cum ad hoc. (1) Si Ecclesia patitur ministerium defectum, privilegiati super absentia per subtractionem proventuum redire coguntur.

Cap. XVII. Clericus. (2) Privatur beneficio Clericus non residens, si monitus non redeat; nec justam excusationem alleget.

IN SEXTO LIB. III. sub eodem Titulo, & ibi tit. III. Cap. unic. Consecrationem. (3) Distributiones quotidianæ solum præbendis, qui intersunt Divinis dari debent, consuetudine non obstante.

Cap. II. Non licet. (5) Non licet Episcopo aliquem ordinare sine titulo.

Cap. III. Ratio. (6) Bona Ecclesiarum communia sunt, nec debet quisquam tanquam propria vindicare.

Cap. IV. Episcopus. (7) Qui ordinavit aliquem ad sacros Ordines sine titulo non habentem unde vivat, providere tenetur et de suo, donec aliquem titulum fuerit consecutus.

Cap. V. Quia. (8) Non debent Episcopi permittere quampures Ecclesias obtinere.

Cap. VI. Cuius tenorem. (9) Ad mandatum Papæ non tenetur quis providere illi, qui beneficium in literis tacuit; vel qui sine scandalo providere non potest.

Cap. VII. Reformationem. (10) Habens plures Ecclesias, alteram eligere, & alteram dimittere compellitur.

Cap. VIII. Majoribus. (11) Præbendæ, & dignitates non debent dividi, nec etiam permutari.

Cap. IX. Relatum. (12) Receptus in Canonicum ex promotione capituli, debet quando facultas se obtulerit, habere præbendam.

Cap. X. Accusatus. (13) Religiosus redditus Ecclesiarum statim diminueri non possunt respectu portionis, quæ debetur Rectoribus, seu Vicariis; nec paræcias dividere.

Cap. XI. Significatum. (14) Possunt Præbendæ & Capitulum præbendæ vacanti honestum onus imponere, ad quod Præbendarius tenetur.

Cap. XII. De Monachis. (15) Ad presentationem Religiosorum in eorum Ecclesiis nullus debet institui per Episcopum, nisi prius et congrua portio reddituum assignetur.

Cap. XIII. De Monachis. (15) Ad presentationem Religiosorum in eorum Ecclesiis nullus debet institui per Episcopum, nisi prius et congrua portio reddituum assignetur.

Cap. XIV. De Monachis. (15) Ad presentationem Religiosorum in eorum Ecclesiis nullus debet institui per Episcopum, nisi prius et congrua portio reddituum assignetur.

Cap. XV. De Monachis. (15) Ad presentationem Religiosorum in eorum Ecclesiis nullus debet institui per Episcopum, nisi prius et congrua portio reddituum assignetur.

Cap. XVI. De Monachis. (15) Ad presentationem Religiosorum in eorum Ecclesiis nullus debet institui per Episcopum, nisi prius et congrua portio reddituum assignetur.

Cap. XVII. De Monachis. (15) Ad presentationem Religiosorum in eorum Ecclesiis nullus debet institui per Episcopum, nisi prius et congrua portio reddituum assignetur.

Cap. XVIII. De Monachis. (15) Ad presentationem Religiosorum in eorum Ecclesiis nullus debet institui per Episcopum, nisi prius et congrua portio reddituum assignetur.

Cap. XIX. De Monachis. (15) Ad presentationem Religiosorum in eorum Ecclesiis nullus debet institui per Episcopum, nisi prius et congrua portio reddituum assignetur.

Cap. XX. De Monachis. (15) Ad presentationem Religiosorum in eorum Ecclesiis nullus debet institui per Episcopum, nisi prius et congrua portio reddituum assignetur.

Cap. XXI. De Monachis. (15) Ad presentationem Religiosorum in eorum Ecclesiis nullus debet institui per Episcopum, nisi prius et congrua portio reddituum assignetur.

Cap. XXII. De Monachis. (15) Ad presentationem Religiosorum in eorum Ecclesiis nullus debet institui per Episcopum, nisi prius et congrua portio reddituum assignetur.

Cap. XXIII. De Monachis. (15) Ad presentationem Religiosorum in eorum Ecclesiis nullus debet institui per Episcopum, nisi prius et congrua portio reddituum assignetur.

Cap. XIII. Ad hoc. (16) Plures dignitates, vel personatus in una, vel in diversis Ecclesiis, qui habere non potest.

Cap. XIV. Præterea. (17) Habens plures dignitates, alteram dimittere compellitur.

Cap. XV. Cum non. (18) Si electus ad secundam Ecclesiam, noluerit dimittere primam, eligentes possunt resistere, & electum non acceptare.

Cap. XVI. Cum secundum. (19) Ordinato ad sacros per Episcopum sine titulo, nemine præsentante, ordinatur, vel successore compellitur in necessariis providere, donec titulum habuerit.

Cap. XVII. Inter. (20) Qui hoc ignoranti scienter contulit præbendam, quam non potuit, illa evicta, aliam, quam potest conferre tenetur.

Cap. XVIII. Cum jam. (21) Cassatur electio illius, qui possidet plures dignitates, atque præbendas. Et idem si detinetur vitio ambitionis, & avaritiæ.

Cap. XIX. Dilectus. (22) Recepto in Canonicum, quam cito facultas se obtulerit, debet præbendam, & incertum habebit quotidianas distributiones.

Cap. XX. Tuo fraternitatis. (23) Non tenet electio, cum ad unam præbendam duo simpliciter eliguntur.

Cap. XXI. Nisi. (24) Si duo electi ad aliquam dignitatem compromittant in Judicem, poterit Judex alium confirmare, & alteri pro bono pacis de proventibus provisionem facere.

Cap. XXII. Pro illorum. (25) Canonici privilegiati a Papa super certo numero, si sponte receperunt aliquem supra numerum, contra imperantes a Papa exceptione numeri uti non possunt.

Cap. XXIII. Tuo. (26) Non beneficiatus habens sufficientem patrimonium ad sacros legitime promovetur.

Cap. XXIV. Accedens. (27) Absenti potest conferri beneficium, alio mediante: nec refert, utrum absens investitur per personam mediam, vel persona media investitur pro absente.

Cap. XXV. Dilata. (28) Si ad unum Canonicatum, & præbendam duo sunt recepti simpliciter receptio non tenet, etiam interveniente Apostolice auctoritate.

Cap. XXVI. Variante. (29) De una præbenda vacante possunt fieri dux, si ejus suppetant facultates; alias dividenes integrare tenentur.

Cap. XXVII. Dilata. (30) Si Papa mandat capitulo, ut aliquem in canonicum recipiant, & præbendam si qua vacat, conferant, si de mandato scientes alii conferant, coguntur primum recipere, & de redditibus Ecclesie loco beneficii providere, donec præbendam habeat.

Cap. XXVIII. De multa. (31) Habens personatum, vel beneficium curatum, si secundo tale receperit, vacat primum; quod si retinere contenderit, etiam secundo privabitur. Et is, ad quem spectat beneficii curæ collatio, licite confert statim cum institutus aliquid receperit, & si intra sex menses non consecratur, devolvitur ad alium collatio, & alter puniuntur. Cum sublimibus vero, & literatis personis circa pluralitatem beneficiorum incompartibulum solus Papa dispensat.

Cap. XXIX. De multa. (31) Habens personatum, vel beneficium curatum, si secundo tale receperit, vacat primum; quod si retinere contenderit, etiam secundo privabitur. Et is, ad quem spectat beneficii curæ collatio, licite confert statim cum institutus aliquid receperit, & si intra sex menses non consecratur, devolvitur ad alium collatio, & alter puniuntur. Cum sublimibus vero, & literatis personis circa pluralitatem beneficiorum incompartibulum solus Papa dispensat.

Cap. XXX. De multa. (31) Habens personatum, vel beneficium curatum, si secundo tale receperit, vacat primum; quod si retinere contenderit, etiam secundo privabitur. Et is, ad quem spectat beneficii curæ collatio, licite confert statim cum institutus aliquid receperit, & si intra sex menses non consecratur, devolvitur ad alium collatio, & alter puniuntur. Cum sublimibus vero, & literatis personis circa pluralitatem beneficiorum incompartibulum solus Papa dispensat.

Cap. XXXI. De multa. (31) Habens personatum, vel beneficium curatum, si secundo tale receperit, vacat primum; quod si retinere contenderit, etiam secundo privabitur. Et is, ad quem spectat beneficii curæ collatio, licite confert statim cum institutus aliquid receperit, & si intra sex menses non consecratur, devolvitur ad alium collatio, & alter puniuntur. Cum sublimibus vero, & literatis personis circa pluralitatem beneficiorum incompartibulum solus Papa dispensat.

Cap. XXXII. De multa. (31) Habens personatum, vel beneficium curatum, si secundo tale receperit, vacat primum; quod si retinere contenderit, etiam secundo privabitur. Et is, ad quem spectat beneficii curæ collatio, licite confert statim cum institutus aliquid receperit, & si intra sex menses non consecratur, devolvitur ad alium collatio, & alter puniuntur. Cum sublimibus vero, & literatis personis circa pluralitatem beneficiorum incompartibulum solus Papa dispensat.

Cap. XXXIII. De multa. (31) Habens personatum, vel beneficium curatum, si secundo tale receperit, vacat primum; quod si retinere contenderit, etiam secundo privabitur. Et is, ad quem spectat beneficii curæ collatio, licite confert statim cum institutus aliquid receperit, & si intra sex menses non consecratur, devolvitur ad alium collatio, & alter puniuntur. Cum sublimibus vero, & literatis personis circa pluralitatem beneficiorum incompartibulum solus Papa dispensat.

Cap. XXXIV. De multa. (31) Habens personatum, vel beneficium curatum, si secundo tale receperit, vacat primum; quod si retinere contenderit, etiam secundo privabitur. Et is, ad quem spectat beneficii curæ collatio, licite confert statim cum institutus aliquid receperit, & si intra sex menses non consecratur, devolvitur ad alium collatio, & alter puniuntur. Cum sublimibus vero, & literatis personis circa pluralitatem beneficiorum incompartibulum solus Papa dispensat.

(16) Item Saler. Archiep. (17) Item Burdig. Archiep. (18) Item Jannen. Ep. (19) Innoc. III. Zamor. Episc. (20) Item Archiep. Sion. (21) Item Episc. & Cantor. Tonnac. (22) Item Archiep. & Archid. Sion. (23) Item Episc. Brixian. (24) Item. (25) Item Santon. Archiep. & Ab. Bistare. juxta Cujac. (26) Item Bistans. Ep. (27) Item Episc. Zamor. (28) Item H. Trecon. Ep. (29) Item Uratit. Ep. (30) Innoc. III. Versis. Ep. (31) Item in Conc. Later.

Cap. XXIX. *Grævo*. (1) Concilium provinciale a beneficiorum collatione suspendit eos, qui post secundam correctionem indignis beneficiis conferunt: providet etiam ut quibus interim beneficia conferantur, & illam suspensionem relaxat solus Papa, vel solus Patriarcha.

Cap. XXX. *Extrajurisd.* (2) Rector Ecclesie, non obstante consuetudine Episcopi, vel patroni, debet de redditibus Ecclesie sufficientem habere portionem.

Vide *correctionem Elencho II. n. LXXIV.*

Privatus est parochialis Ecclesie Rector in ea non residens, nisi sit annexa dignitas, vel præbende: quo casu debet ibi habere perpetuum Vicarium. Et in sine prohibet in fraudem Rectoribus de ipsius provenientibus pensionem in beneficium dari. *Vel sic.* Non residens in Ecclesia parochiali, vel non ponens Vicarium quando est annexa beneficio majori, privatus est ea.

Vide *Trid. sess. 24. c. 3. de ref.*

Cap. XXXI. *Lacerantur.* (3) Non debent Religiosi Ecclesias, vel decimas a Laicis sine Duceffanorum consensu recipere, nec excommunicatos, vel interdictos ad divina admittere: in Ecclesiis quoque, quæ ad eos non pleno jure pertinent, instituire, vel delituere: sed presentibus Duceffanis ad eas viros idoneos.

Vide *Trid. sess. 25. cap. 9. de ref.*

Cap. XXXII. *Liter.* (4) Absens in Theologia studio, fructus beneficiorum suorum percipit in absentia: sed quotidianas distributiones non.

Vide *Trid. sess. 5. cap. 1. de ref. & ampliationem Elencho III. n. XXIV.*

Cap. XXXIII. *Eppositi.* (5) Propter pauperum præbendam cathedralis possunt eis annexi capelle, reservata ipsarum presbyteris congrua portio.

Vide *correctionem Elencho II. n. LXXV.*

Cap. XXXIV. *Dilectus.* (6) Licet Ecclesia ex ordinatione laici beneficium conferat, tenet illius beneficii impetratio, de hoc mentione non habita.

Cap. XXXV. *Super.* (7) Pueri, & alias beneficiati non sunt idonei ad beneficia consequenda.

Sunt tamen capaces pensionum etiam ante an. XIV. inchoatum si sine consensu ex *Constit. S. Pii V. Sacrosanctum: qui tenentur ad restitutionem officii B. M. Virginis ex altera ejusdem Constit. Ex proximo. Esti postea ex altera fecerint ducatos aureos de camera, vide notata Elencho VI. n. XXXIII.*

Cap. XXXVI. *Cum causam.* (8) Pro unius præbende integratione alia dividi non debet.

Cap. XXXVII. *Venerabilis.* (9) Clerici ignobiles, & eminentis scientie propter hoc non debent a præbendis repelli, etiam in Ecclesia, quæ tales admittere non consuevit.

Cap. XXXVIII. *Cum olim.* (10) Si mandatur provideri in Ecclesia, non potest de Ecclesia provideri.

Vide *Trid. sess. 7. cap. 4. & sess. 24. c. 17. de ref.*

Circa mandata de providendo vide notata Elencho II. n. VI. & seq.

IN SEXTO Lib. II. sub eodem Titulo, & ibi tit. IV. continuatione XXI. Capitula.

Cap. I. *Sufceptus.* (11) Ad præsentationem Religiosorum, etiam exemptorum, non debent in Ecclesiis ipsorum Rectores institui: nisi primo tantum eidem assignetur unde incumbenda onera subire possunt, & congrue sustentari: nec valeat contraria consuetudo.

Cap. II. *Liter.* (12) Beneficia vacantia in Curia si alius, quam Papa conferat, irrita est collatio.

Vide *in quibus beneficiis hæc decretal. locum habent & quo se extendat Curia Romana, vide cap. Presenti 34. infra. & cap. Si duobus 1. ut lit. pend. in Clement. ac moderationem Elencho I. n. XX. & XXXI.*

Cap. III. *Stratum.* (13) Si Papa beneficia vacantia in Curia non conferat intra mensem a die vacationis, poterit ab illis conferri, quibus collatio pertinebat.

Cap. IV. *Quamvis.* (14) In beneficiis, vel in impetracionibus ad beneficia per provisionem usque ad certam summam pensio non debetur. Per Ecclesias civitatis, vel Diocesis non comprehenditur Cathedralis. Sed per Ecclesias Provincie Metropolitanæ, & Cathedrales reliquæ includuntur.

Cap. V. *Causa de beneficio.* (15) Impetranti beneficium seculari providetur de beneficio per seculares Clericos usque ad præscriptionem legitimam possessio. Clerico sa-

(1) Item ibid. (2) Item ibid.
 (3) Item ibid.
 (4) Honor. III. A. & Titor. S. Genovesæ.
 (5) Item Episc. Vespina.
 (6) Item Episc. Prior. & Archid. Marivini. in Gall.
 (7) Greg. IX. Argentin. Episc.
 (8) Item Archiep. & R. Turanæ.
 (9) Item. (10) Item.
 (11) Clem. III. (12) Item.
 (13) Greg. X. in Conc. Lugd.

culari prioratum impetranti simpliciter, non providetur de consuetu per Religiosos gubernari.

Cap. VI. *Super.* (16) Habere personatum cum cura, & præbendam, cui annexa est parochialis Ecclesia, non est contra cap. de multa 28. de præb.

Cap. VII. *Eum, cui.* (17) In impetratione beneficiorum inspicitur data, non presentatio, vel receptio.

Cap. VIII. *Si pro Clerico.* (18) Per litteras Apostolicas non facientes de defectu Ordinis mentionem, potest impetranti de curato beneficio provideri: ad Ordines tamen se facit proximis temporibus promoveri.

Vide *Trid. sess. 22. c. 4. de ref.*

Cap. IX. *Si eum.* (19) Mandato alterius super provisione faciendi per Papam impleto, provisio auctoritate Papæ intelligitur esse facta.

Vide notata cap. seq.

Cap. X. *Mandato.* (20) Mandatum alternative plures collatores includens, verificatur in primo vacante. In simul vero vacantibus ordo scripturæ servatur.

Vide *Elencho II. n. LXXVI. & seq.*

Cap. XI. *Si Clericus.* (21) Si Clericus, cui mandabat provideri de præbenda primo vacante, negligit petere præbendam sibi debitam, extincta est gratia. Si autem sibi collatus fuerit Canonicatus, tunc habebit præbendam, cum nullus est ibi expectans auctoritate Apostolica.

Vide *correctionem Elencho II. n. LXXVI.*

Cap. XII. *Hi qui.* (22) Receptus auctoritate Papæ etiam ad mandatum alterius, preferendus est aliis in præbenda.

Vide *correctionem Elencho II. n. LXXVII.*

Cap. XIII. *Si postquam.* (23) Si post gratiam mihi factam a Papa de Canonatu, & præbenda, Bononien. Canonici hoc ignorantes, & ignoranti præbendam conferunt post vacantem, non tenet collatio.

Cap. XIV. *Dudum.* (24) 1. Si Papa det licentiam Legato suo recipiendi auctoritate Apostolica resignationes beneficiorum legationis sue libere in manibus suis factas, & illa beneficia conferendi. 2. Si Papa de prædicta potestate non habita mentione Canoniatum, & præbendam, si vacat, vel quam primo vacaverit in aliqua Ecclesia Legationis, mihi conferat. 3. Si Canonici ipsius Ecclesie renunciant, & Legatus etiam ignorans collationem mihi factam conferi illam præbendam prædictam, non tenet collatio Legati, sed mihi illa præbenda debetur.

Vide *correctionem Elencho II. n. LXXVIII.*

Cap. XV. *Quia.* (25) Secundus, qui impetravit dignitatem, & præbendam præfatur priori, qui solum præbendam impetraverat, si præbenda dignitati est annexa, alias non.

Cap. XVI. *Cum in illis.* (26) Mandatum provideri de dignitatibus, vel aliis beneficiis, curata non includit, non expressa cura.

Vide *correctionem Elencho II. n. LXXIX.*

In beneficii provisione modus electivus non includitur, si alii modi providendi exprimentur.

Beneficiales litteræ unum modum exprimentes, alios non includunt.

Mandatum simpliciter duos includens, alterum solum non attingit, & è converso directum uni, duos non afficit.

Cap. XVII. *Si ribi.* (27) Beneficium uni collatum ante dissentium illius, alteri conferri non potest: nisi terminus ei datus ad consentiendum esset elapsus: & tunc etiam post terminum, antequam alteri conferatur, poterit consentire.

Cap. XVIII. *Eum qui.* (28) Qui vi, vel injuste occupat secundum beneficium curatum, privatus est primo. Qui autem vi beneficium curatum aliquod occupat, est ipso jure privatus jure, quod in illo, vel ad illud habebat.

Vide *ampliationem Elencho I. n. XXX.*

Cap. XIX. *Is, cui.* (29) Habens potestatem Apostolicam persone idonee de beneficio providendi, alias beneficiatio sufficienter providere non poterit: nisi in litteris hoc exprimat: & tunc unicum simplex obtineri providebit. Si vero conceditur, ut provideat beneficia obtinenti, ad duo tantum refertur, & contra factum est nullum.

Vide *Circa mandata de providendo vide Elencho II. n. IV. & VI. Cap. XX. Si beneficio.* (30) Si quis ignorans recipiat bene-

(14) Bonif. VIII.
 (15) Item. (16) Item. (17) Item.
 (18) Item. (19) Item. (20) Item.
 (21) Item. (22) Item. (23) Item.
 (24) Item. (25) Item. (26) Item.
 (27) Item. (28) Item. (29) Item.
 (30) Item.

beneficium prius reservatum, vel alteri collatum per Papam, si ex quo scribit, illud sine difficultate dimittit, recuperat priora beneficia, propter illud dimissa, alias non.

Cap. XXI. *Non potest.* (1) Taciturnitas beneficii etiam modici vitæ dispensationem super pluralitate beneficiorum, quæ etiam legitime super duobus obtenta ad duo prima recepta refertur. Item provisio alicui facta de beneficio, non obstat quod aliud habeat, dispensationem super utroque retinendo non inducit.

Vide *restitutionem plurium beneficiorum concordat Trident. sess. 7. c. 4. & sess. 24. c. 17. de reform.*

Cap. XXII. *Si Apostolica.* (2) Mandatum Legati super faciendi provisione per Papam confirmatum, papalis gratia est censenda.

Vide *correctionem Elencho II. n. LXXX.*

Cap. XXIII. *Si mtra.* (3) Obstet taciturnitas obtentio beneficii, licet modici, nisi consistat provisionem factam motu proprio Papæ, qui intelligitur, si hoc in littera exprimat.

Cap. XXIV. *Si pluribus.* (4) Collatio facta motu proprio Papæ, pluribus beneficiis in eadem Ecclesia vacantibus simul, intelligitur facta de pinguiori: sed si beneficia sunt æqualia, ad eam spectat electio, cui gratia est concessa. Collatio vero facta ad petitionem alterius, ad minus beneficium restringitur: si sint æqualia, eligit, qui alias conferatur, quo negligente, alius eligit: & etiam e contra.

Cap. XXV. *Cum in Ecclesia.* (5) Non debetur expectanti præbenda, quæ per Episcopum præbendam mortem vacat.

Vide *correctionem Elencho II. n. LXXXI.*

Cap. XXVI. *Si ribi.* (6) Per ademptionem secundi beneficii curati, cujus fructus alter ex causa percipit, non vacat primum.

Cap. XXVII. *Cui.* (7) Cum mandatur alicui non sacerdotalis, vel integra, vel certi valoris conferri præbendam, sacerdotalis dimittit, vel minoris valoris illi etiam conferri non poterit.

Vide *Circa mandata de providendo nota ut supra c. 25.*

Cap. XXVIII. *Licet.* (8) Secundo beneficium curato effectualiter adeptus, primum commisit (eius possessore irrequirit) conferri poterit: non autem ejus possessio dari.

Cap. XXIX. *Ei, cui.* (9) Sacerdotalis præbenda per simplex mandatum de providendo, non nisi apto ad Sacerdotium est conferenda.

Vide *correctionem Elencho II. n. LXXXII.*

Cap. XXX. *Si pauper.* (10) Ex mandato Sedis Apostolicæ expectans a certa causa, ea deficiente, beneficium petere impeditur.

Vide notata supra cap. proximo.

Cap. XXXI. *Si a sede.* (11) Ubi de prioritate beneficii pluribus collati non constat, primo possessio, deinde major prerogativa præfertur.

Cap. XXXII. *Cum singulari.* (12) Religiosus habens prioratum, vel Ecclesiam curatam, si recipit secundum sine licentia Papæ, ipso jure vacat primum. Quod si licentiam non dimiserit, effectus intelligibilis, & privatur utroque. Eadem est poena in illis, qui habent ante hanc constitutionem, nisi intra mensem alterum elegerint: & alterum dimiserint.

Vide *Quod pluralitatem beneficiorum nota ut in cap. 21. supra. Imo ex decreto Congr. super disciplina Regulari approbato a Clem. XI. 28. Maji 1715. nequis quicquam Regularis esse Prior, seu Superior sui conventus, & simul parochus, si cura animarum eidem conventui incumbat.*

Prioratus Ecclesie, vel administrationes unius Monasterii solite per ipsius monachos gubernari, absque Sedis Apostolicæ licentia alterius Monasterii monachis non committantur, nec commissa dimittantur. Qui contra fecerint, sint privati dicta potestate ordinandi ea vice: & desertur ad Diocesanum in non exemptis, & ad Papam in exemptis: recipientes, vel detinentes, (alias eligentes) sunt intelligibiles ipso jure.

Cap. XXXIII. *Cum in Ecclesia.* (13) Contemptum possumt profectui, si ad receptionem, vel collationem absentes Monachi, vel Canonici non vocentur, nisi consuetudo sit eos non vocari.

Cap. XXXIV. *Presenti.* (14) Beneficia morientium etiam in loco vicino Curie Romanæ per duas dietas legales, vel Sede ipsa vacante, ius causam, domicilium, vel

originem non habentium, vel etiam habentium, sed Curialium, & ibi causa Romanæ Curie morientium, vel transacta Curia cum sequentium, & in itinere decedentium, vel in loco unde recessit Curia, in quo remanserunt infirmi, conferri nequeunt per alium, quam per Papam.

Vide *de declarationem in cap. Quia Regularis de suspend. neglig. Prælat. in Clement.*

Cap. XXXV. *Si Apostolica.* (15) Mors Papæ tollit, ne parochiales Ecclesie in Curia vacare dicantur.

Cap. XXXVI. *Si cui.* (16) Gratia alicui concessa, ut provideat personis idoneis in certa Ecclesia, personis non expressis, non expirat, re integra, obitu concedentis, secus si persone essent expressæ.

Vide *notata supra cap. 19.*

Cap. XXXVII. *Si Episcopus.* (17) Qui ex licentia circa incertos concessa absque titulo ad sacros Ordines Clericos promovet, eis tenetur provideat. Dans licentiam promovet, vel etiam promovendus, eis promotis ad Sacros sine titulo provideat tenebitur.

Vide *ampliationem Elencho IV. n. XXIII.*

Cap. XXXVIII. *Quamvis.* (18) Si primo loco Papa dat licentiam conferendi beneficia certo modo vacantia, vel ad Papam devoluta, secundo aliquid de his conferat specialiter, vel conferri mandat: species generi derogat: ita quod fundendo beneficium decetur.

Cap. XXXIX. *Si is.* (19) Revocatio gratia non tollit jus quantum, sed quærentium: nisi jus annexionis aliud inducat: nec tamen tollit jus quærendum annexum juri digniori jam quæsitum.

Cap. XL. *Quodam.* (20) Obstet revocatio gratiæ præbendam expectanti, & decreti interpositio etiam ignoranti.

Vide *correctionem Elencho II. n. LXXXIII.*

Cap. XLI. *Mandatum.* (21) Mandatum de providendo beneficio ad collationem capituli pertinentem non tangit jus singularis Canonici.

Vide *correctionem Elencho II. n. LXXXIV.*

IN CLEMENTINIS Lib. III. sub eodem Titulo, & ibi tit. II. continuatione VI. Capitula.

Cap. I. *Si dignitatem.* (22) Clausula inserta litteris gratiosis super dignitate concessis, per quam provideat mandatur, ne animarum cura, si dignitas imminet, negligatur, vel per quam inhibetur electionem fieri dignitatis, non facit extendi gratiam ad dignitatem curatam, vel ad quam quis per electionem affinitur.

Vide *correctionem Elencho II. n. LXXXV.*

Cap. II. *Per litteras.* (23) Litteræ super provisione Clericorum non includunt hospitalia, & loca familiaria, & habentia Jura spiritualia: nisi id exprimat in ipsidem litteris.

Cap. III. *Si plures.* (24) Quo casu vacat una dignitas, per receptionem alterius, vacant etiam plures.

Vide *Trid. sess. 7. cap. 4. & sess. 24. c. 17. de ref.*

Cap. IV. *Si Romanus.* (25) Valet provisio facta proprio motu Papæ tacentis beneficiis, quæcumque sint, & quocumque.

Cap. V. *Si de beneficio.* (26) Expectans beneficium spectans ad collationem Episcopi, devolutum ad illius Capitulum, obtinere non poterit: devolutum tamen ad Episcopum, vel etiam ad Papam ex cujuscumque negligentia poterit obtinere.

Vide *Elencho II. n. IV.*

Cap. VI. *Si iuxta.* (27) Adeptus in Ecclesia dignitatem habentem præbendam annexam, perdit primam præbendam, quam habebat in illa.

IN EXTRAVAGANTIBUS JOANNIS XXII. sub eodem Titulo, & ibi tit. III.

Cap. ult. *Exerabilis.* (28) Tempore hujus cap. obtinentes plures dignitates, personatus, vel beneficia curam animarum habentia ex dispensatione virtute illius non poterunt retinere, nisi unum, & reliqua tenebuntur resignare verbaliter, & realiter coram Ordinario, sub testimonio publico intra mensem a tempore notitia hujus cap. nisi fuissent Cardinales, aut Regum filii. Illi autem qui plura talia sine dispensatione obtinebant, poterunt ultimum retinere, reliquis forma præscripta, & sub eodem tempore resignatis. Qui vero deinceps tale habuerit beneficium, si cum illo secundum simile receperit, quam primum illius possessionem habuerit, vel per eum steterit quo minus habeat primum, quo est

(15) Item. (16) Item.
 (17) Item. (18) Item.
 (19) Item. (20) Item.
 (21) Item. (22) Item.
 (23) Item. (24) Item.
 (25) Item. (26) Item.
 (27) Item. (28) Item.
 (29) Item. (30) Item.
 (31) Item. (32) Item.
 (33) Item. (34) Item.
 (35) Item. (36) Item.
 (37) Item. (38) Item.
 (39) Item. (40) Item.
 (41) Item. (42) Item.
 (43) Item. (44) Item.
 (45) Item. (46) Item.
 (47) Item. (48) Item.
 (49) Item. (50) Item.
 (51) Item. (52) Item.
 (53) Item. (54) Item.
 (55) Item. (56) Item.
 (57) Item. (58) Item.
 (59) Item. (60) Item.
 (61) Item. (62) Item.
 (63) Item. (64) Item.
 (65) Item. (66) Item.
 (67) Item. (68) Item.
 (69) Item. (70) Item.
 (71) Item. (72) Item.
 (73) Item. (74) Item.
 (75) Item. (76) Item.
 (77) Item. (78) Item.
 (79) Item. (80) Item.
 (81) Item. (82) Item.
 (83) Item. (84) Item.
 (85) Item. (86) Item.
 (87) Item. (88) Item.
 (89) Item. (90) Item.
 (91) Item. (92) Item.
 (93) Item. (94) Item.
 (95) Item. (96) Item.
 (97) Item. (98) Item.
 (99) Item. (100) Item.

est ipso jure privatus, modo prædicto resignare tenetur: alias utrumque perdit, & inhabilis fit ad sacros Ordines suscipiendos, & ad quodcumque beneficium habendum. Tandem explicatur qui dicuntur Ordinarii quoad præmissa, & quæ sint beneficia curata.

IN EXTRAVAGANTIBUS COMMUNIBUS. Lib. III. sub eodem Titulo, & ibi tit. II. continetur XIV. Capitula.

Cap. I. Pie. (1) Beneficium in Curia vacantium collationem Papa sibi reservat.

Cap. 21. Ex supra. (2) Provisiones sub titulo Commendæ factas de Ecclesiis Patriarchalibus, Archiepiscopali- bus, Episcopali- bus, & monasteriis ad petitionem Regum, vel quorumcumque Magnatum revocantur.

Cap. III. Esi. (3) Beneficia majora, & minora vacantia, & vacatura, præsertim in Provincia Burdegalen. Clem. V. certis ex causis sine dispositioni reservavit, cum appositione decreti.

Cap. IV. Execrabili. (4) Statuit, quod omnes (exceptis Cardinalibus, ac Regum filiis) qui super pluralitate beneficiorum, quæ alias de jure non poterant obtineri, dispensationem obtinent, unum cum cura, aliud sine cura possint a tempore notitie eligere inter mentem, & alia cum effectu dimittere tenentur, alias omnibus sic dispensatis sint ipso jure privati. Et idem de beneficiis, in quibus jus est ad rem, dum vacabunt, de pluribus etiam talibus, injure tamen, & sine dispensatione de- rentis, ordinat, quod ultimum obtineant, & omnia alia dimittant intra mensem; alioquin omnibus sint privati. Item vult, quod qui amodo talia receperint, dimissionem de primo faciant coram Ordinario cum effectu; alioquin sint omnibus ipso jure privati. Quæ omnia sic vacantia dispositioni Apostolicæ Sedis reservantur; interpretans Ordinarius in hoc casu solos Diocesanos benefici- um sic dimissorum. Item hoc vult de solis beneficiis intelligi, in quibus quisque per se, vel Vicarium suum temporalem curam animarum, vel spirituales jurisdictionem exercet de consuetudine, vel de jure.

Cap. V. Salvator. (5) Episcopatus Tholosanus erigitur in Metropolim cum deputacione suffraganeorum Ecclesiarum.

Cap. VI. Nuper. (6) Infigit penas in impediens Episcopatus Tholosanus erectionem.

Cap. VII. Nuper. (7) Exequutores quatuor dantur ad penas in præced. cap. relatas solemniter publicandas.

Cap. VIII. Nuper. (8) Dispensat cum quodam Abbate, ut Episcopus possit esse, licet defectum patitur in Ordinibus, & ætate.

Cap. IX. Ad cupiditatem. (9) Hortatur quemdam, ut curam parochiam administraret in Ecclesia de novo in Cathedrali erecta.

Cap. X. Postulasti. (10) Declaratur an collectot fructuum primi anni omnium beneficiorum ecclesiasticorum vacantium, & vacaturorum usque ad certum tempus, deputatorum pro Camera Apostolica, oneribus facilius supportandis possit cum obtinentibus beneficia convenire: & an alitria dotata cadant sub tali reservatione &c.

Cap. XI. Cum nonnulla. (11) Cum Papa pro Ecclesia Romanæ necessitatibus fructus beneficiorum vacantium usque ad certum tempus reservasset, solvit plurimas ambiguitates inde ortas.

Cap. XII. Cum nonnulla. (12) Fructus amborum beneficiorum, quibus quandoque beneficiatus privatur, Camere Apostolice deputantur.

Cap. XIII. Ad regimen. (13) Dispositioni Apostolice referantur beneficia Curialium, & aliorum ad curiam accedentium, vel ab ea recedentium, si moriantur in locis ultra duas dietas legales ab ipsa Curia non distantibus.

Cap. XIV. Ad regimen. (14) Beneficia quæcumque dispositioni Apostolice reservata, per talem reservationem sunt affecta, ita ut illorum collatio facta ab alio, quam a Romano Pontifice non tenet.

Cap. XV. Ad regimen. (15) Beneficia quæcumque dispositioni Apostolice reservata, per talem reservationem sunt affecta, ita ut illorum collatio facta ab alio, quam a Romano Pontifice non tenet.

Cap. XVI. Ad regimen. (16) Beneficia quæcumque dispositioni Apostolice reservata, per talem reservationem sunt affecta, ita ut illorum collatio facta ab alio, quam a Romano Pontifice non tenet.

Cap. XVII. Ad regimen. (17) Beneficia quæcumque dispositioni Apostolice reservata, per talem reservationem sunt affecta, ita ut illorum collatio facta ab alio, quam a Romano Pontifice non tenet.

Cap. XVIII. Ad regimen. (18) Beneficia quæcumque dispositioni Apostolice reservata, per talem reservationem sunt affecta, ita ut illorum collatio facta ab alio, quam a Romano Pontifice non tenet.

Cap. XIX. Ad regimen. (19) Beneficia quæcumque dispositioni Apostolice reservata, per talem reservationem sunt affecta, ita ut illorum collatio facta ab alio, quam a Romano Pontifice non tenet.

Cap. XX. Ad regimen. (20) Beneficia quæcumque dispositioni Apostolice reservata, per talem reservationem sunt affecta, ita ut illorum collatio facta ab alio, quam a Romano Pontifice non tenet.

Cap. XXI. Ad regimen. (21) Beneficia quæcumque dispositioni Apostolice reservata, per talem reservationem sunt affecta, ita ut illorum collatio facta ab alio, quam a Romano Pontifice non tenet.

Cap. XXII. Ad regimen. (22) Beneficia quæcumque dispositioni Apostolice reservata, per talem reservationem sunt affecta, ita ut illorum collatio facta ab alio, quam a Romano Pontifice non tenet.

Cap. XXIII. Ad regimen. (23) Beneficia quæcumque dispositioni Apostolice reservata, per talem reservationem sunt affecta, ita ut illorum collatio facta ab alio, quam a Romano Pontifice non tenet.

Cap. XXIV. Ad regimen. (24) Beneficia quæcumque dispositioni Apostolice reservata, per talem reservationem sunt affecta, ita ut illorum collatio facta ab alio, quam a Romano Pontifice non tenet.

Cap. XXV. Ad regimen. (25) Beneficia quæcumque dispositioni Apostolice reservata, per talem reservationem sunt affecta, ita ut illorum collatio facta ab alio, quam a Romano Pontifice non tenet.

Cap. XXVI. Ad regimen. (26) Beneficia quæcumque dispositioni Apostolice reservata, per talem reservationem sunt affecta, ita ut illorum collatio facta ab alio, quam a Romano Pontifice non tenet.

Cap. XXVII. Ad regimen. (27) Beneficia quæcumque dispositioni Apostolice reservata, per talem reservationem sunt affecta, ita ut illorum collatio facta ab alio, quam a Romano Pontifice non tenet.

DE CLERICO EGROTANTE, VEL DEBILITATO.

TITULUS VI. continens VI. Capitula.

Cap. I. Cum percussio. (15) Clericus infirmus integre percipit fructus beneficii sui.

Cap. II. Præbiterum. (16) Præbiter cui medietas palmæ cum duobus digitis est abscissa, missam non celebrat, sed ceteris sacerdotibus fungi potest.

Cap. III. De Receptoribus. (17) Si rector Ecclesiæ sit leprosus, dandus est ei coadjutor.

Cap. IV. Tuo. (18) Si Rector Ecclesiæ sit leprosus, ab administrationis officio removetur, sed de bonis Ecclesiæ sustentatur.

Cap. V. Ex parte. (19) Episcopo, qui propter morbum incurabilem officium exercere non potest, dandus est coadjutor.

Cap. VI. Consultationibus. (20) Archidiacono morbo paralytico laboranti, qui officium lingue amisit, coadjutor est merito adhibendus.

IN SEXTO. Lib. III. sub eodem Titulo, & ibi tit. VI.

Cap. unic. Pastoralis. (21) Datio coadjutorum Episcopis, & his superioribus spectat ad solum Papam: potest tamen Episcopus lenio, vel infirmitate perpetua impedius de consensu capituli, vel majoris partis sibi auctoritate Apostolice unum, vel duos coadjutores aliumque: est demens fuerit, capitulum, aut dux partes ipsius hoc facient: sed si Episcopus contradicit, tunc nil innovabit capitulum, sed Episcopi, & Ecclesiæ conditionem, quam cito poterit innotuit Papæ. Coadjutores sumptus moderatos habebunt de proventus dd. Prælatorum.

DE INSTITUTIONIBUS.

TITULUS VII. continens VII. Capitula.

Cap. I. Non amplius. (22) Non amplius suscipiantur in monasterio monachorum, aut clericorum, seu etiam puellarum quam quot se regere de bonis Ecclesiæ absque penuria possunt.

Cap. II. In Ecclesia. (23) Laici in Canonicos non possunt institui.

Cap. III. Ex frequentibus. (24) Institutio beneficiorum spectat ad Episcopos, vel eorum officiales.

Cap. IV. Annotate. (25) Ultra facultates non debet quis institui, invicis Clericis Ecclesiæ.

Cap. V. Ad decorem. (26) Cum in Ecclesiis oportet extraneos institui, non debent institui Clerici certæ originis tantum; sed undecumque sint; dum tamen sint idonei.

Cap. VI. Cum venissent. (27) Institutiones, & custodie possunt de jure speciali ad non Episcopum pertinere; & pendente lite cum Diocesano defenditur in possessione. Vel sit. Si possidet jus influenti is, ad quem de jure communi non spectat, pendente judicio proprietatis in possessione defenditur.

Cap. VII. Cum ad usum. (28) Is, ad quem spectat collatio dignitatum, se ipsum influere non potest.

IN SEXTO. Lib. III. sub eodem Titulo & ibi tit. VI. continens II. Capitula.

Cap. I. Esi. (29) Capitulum, sed vacante licet beneficia ad Episcopum collationem spectantia conferre non possit, tamen ad illa præsentatos influere potest.

Cap. II. Si is. (30) Non repellit præsentatum defectus sacrorum Ordinum, quomodo sit idoneus, & tempore a jure statuto ad Ordines promoveri possit.

DE CONCESSIONE PRÆBENDÆ.

TITULUS VIII. continens XVI. Capitula.

Cap. I. Qui. (31) Institutus scienter in beneficium veniens deponendus est.

Cap. II.

(1) Bonif. VIII. (2) Clem. P. (3) Item. (4) Joann. XXII. (5) Item. (6) Item. (7) Item Barthol. clet. Narbon. Diac. Co. (8) Item Anul. Elez. Lunhanen. (9) Item Bertran. Ep. Mont. Albani. (10) Item Hugoni de Mirabelle Canon. Ebrudin. Collect. (11) Item. (12) Item. (13) Bonif. XII. Avon. (14) Paul. IV. Venet.

(15) Greg. Cauda Episc. Ub. Peter. (16) Eugen. III. Saffite. Episc. (17) Leo. III. (18) Clem. III. Lincoln. Episc. juxta Cujac. (19) Innoc. III. Ardi. Episc. (20) Honor. III. Episc. Avon. (21) Bonif. VIII. (22) Ex Conc. Arelat. sub Leon. III. (23) Eugen. II. juxta Gonzal. (24) Alex. III. Cant. Archiep. & Suffrag. (25) Clem. III. Clero Constantinop. (26) Innoc. III. Petro III. S. Marci. & Benci. Tit. S. Stefan. Trib. Cant. Ap. Sed. Leg. (27) Item Bilius. Ep. & Archid. Novantonia. & Mag. H. de Gerst. (28) Item Ep. Trez. & Aradi. Dronen. (29) Bonif. VIII. (30) Item. (31) Gelas. I. ad Episc. Dardan.

Cap. II. Nulla. (1) Beneficia non vacantia concedi, vel promitti non debent: & cum vacaverint, concedi debent intra sex menses: quibus elapsis de Episcopo ad capitulum, & c contra: demum ad proximum superiorem devolvitur collatio.

Concordat Trid. sess. 24. cap. 19. de reform. sed ex cit. cap. mandata de providendo, & gratia expectantium nemini amplius concedenda sunt, neque S. R. E. Cardinalibus. In hoc tamen decreto non comprehenditur Imperator ex declaratione Greg. XIII. relata a Egn. hoc eodem cap. num. 9. & vide notata ad cap. Nemo 15. de Elect. in 6. Circa imperantes beneficia vivencium consulo Reg. 21. Cancellaria.

Cap. III. Relatum. (2) Beneficia vacantia conferuntur, non obstante appellatione illorum, quibus promissa fuerant ante quam vacarent.

Cap. IV. Proposuit. (3) Si scribitur ei, ad quem spectat collatio, dato exequutore ad providendum per præsentationem literarum collatori factam afficitur præbenda; ita quod collatio alteri facta non tenet.

Cap. V. Quis. (4) Semestre ad eligendum seu conferendum a jure præfixum, non currit legitime impedito; nec incipit currere nisi a die notitie vacationis.

Cap. VI. Cum nostris. (5) Non valent litteræ ad beneficium impetrare, quæ de alterius colorata facti possessionem non faciunt mentionem.

Cap. VII. Post electionem. (6) Ubi constat beneficium collatum per habentem potestatem per exceptionem abjuracionis, & renunciationis, non debet possessio retardari.

Cap. VIII. Cum super. (7) Recepto in Canonicum tenetur Capitulum providere, quam cito facultas se obtulerit.

Cap. IX. Litteras. (8) Si habens præbendam in eadem Ecclesia recipit dignitatem cum præbenda, vel aliam præbendam, vacat prima; & quamvis a superiore sibi confirmetur, tamen vacat impetratio per alium facta de ipsa, etiam tacito de possessione alterius, quæ colorata non est.

Cap. X. Ex parte. (9) In Ecclesiis non numeratis vacatio præbendarum, seu canonicatum possibilis non est: nec fit ibi devolutio ad superiorem ex negligentia semestris in non providendo Ecclesiæ de ministris.

Cap. XI. Constitutus. (10) Habens potestatem conferendi, potest de jure alteri tradere potestatem conferendi primum beneficium, quod vacabit.

Cap. XII. Dilectus. (11) Canon Later. Concilii de beneficiis ultra sex menses vacantibus ad Archiepiscopatus, & Episcopatus non extenditur.

Cap. XIII. Ex errore. (12) Non valet promissio beneficii vacaturi.

Cap. XIV. Accedens. (13) Obligatur Prælati, qui promittit providere, cum poterit.

Cap. XV. Postulasti. (14) Si ad Capitulum, & Prælatum ad Prælatum potestas conferendi pertinet, de uno ad alterum lapsum temporis non transit: secus si Prælati interfit, ut Canonicus; quia tunc de Capitulo transit ad Prælatum; nisi dolum committat.

Cap. XVI. Cum dilectus. (15) Si cum non potest Patronus promittere se præsentatorem aliquem ad beneficium vacaturum, ita nec dare potestatem præsentandi antequam beneficium vacet.

IN SEXTO. Lib. III. sub eodem Titulo, & ibi tit. VII. continens VIII. Capitula.

Cap. I. Quia motus. (16) Si mandatur alicui provideri de dignitate vacatura, quam duxerit acceptandam, & vacat dignitas, quam ante acceptationem Ordinarius confert, tenet ipsius collatio; etiam si exequutor impetrans ante acceptationem fecerit reservationem, inhibitionem, & processus super prima vacante.

Cap. II. Illa. (17) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. III. Illa. (18) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. IV. Illa. (19) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. V. Illa. (20) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. VI. Illa. (21) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. VII. Illa. (22) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. VIII. Illa. (23) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. IX. Illa. (24) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. X. Illa. (25) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. XI. Illa. (26) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. XII. Illa. (27) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. XIII. Illa. (28) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. XIV. Illa. (29) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. XV. Illa. (30) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. XVI. Illa. (31) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. XVII. Illa. (32) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. XVIII. Illa. (33) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. XIX. Illa. (34) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. XX. Illa. (35) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. XXI. Illa. (36) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. XXII. Illa. (37) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. XXIII. Illa. (38) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. XXIV. Illa. (39) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. XXV. Illa. (40) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. XXVI. Illa. (41) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. XXVII. Illa. (42) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. XXVIII. Illa. (43) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. XXIX. Illa. (44) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. XXX. Illa. (45) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. XXXI. Illa. (46) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. XXXII. Illa. (47) Beneficia spectantia ad collationem Prælati non possunt conferri per Capitulum, Sede vacante.

Cap. II. Deservanda. (17) Omnis promissio, per quam datur via ad beneficia vacatura, est reprobanda.

Cap. III. Ne espianda. (18) Habens litteras Apostolicæ Sedis super primo beneficio, dignitate, vel præbenda, quod duxerit acceptandum, certum acceptare non potest: sed primum, quod vacabit, vel ex causa secundum, vel ulterius poterit acceptare. Reservationes, processus, decreta contra hoc facta non valent.

Cap. IV. Exequutor. (19) Sine speciali mandato non inhibet exequutor generaliter collationem beneficiorum Provincie: specialiter vero reservat primum, & inhibet ulteriorem non sine mandato: nec tunc tenet collatio contra facta.

Cap. V. Si Capitulo. (20) Si mandetur Capitulo, ut me recipient in Canonicum, & præbendam conferant, cum id pertinet ad eos, dato exequutore ad providendum, per solam præsentationem factam, Capitulo affecta est præbenda: & exequutor (negligente Capitulo intra terminum per eum statutum me recipere, & præbendam conferre) non vocato Capitulo id ex qui poterit.

Cap. VI. Si soli. (21) Si soli Ordinario, vel soli exequutori ad compellendum, vel Ordinario, & tali exequutori sit scriptum, per præsentationem talis mandati non afficitur præbenda, nisi in litteris esset decretum, aut exequutor ille infinuasset, & interdixisset: maxime cum decreto, vel ratione mandati jam esset facta receptio ad canonicatum; in his casibus, vel ipsorum altero, affecta est præbenda; ita quod collatio alteri facta non tenet.

Cap. VII. Quoniam. (22) Si tres expectantes sunt in una Ecclesia, unus auctoritate Martini, alter auctoritate Bonifacii, tertius ejusdem auctoritate cum prerogativa, ut præferatur omnibus receptis non auctoritate Bonifacii; præbendas hi consuevantur hoc ordine; quia primam habebit secundus, secundam tertius, tertiam primus, quod probatur argumento legali.

Cap. VIII. Quoniam. (23) Revocatoria gratiarum includit receptos in Canonicos præbendam distinctam expectantes; etiam si percipiabant distributiones quotidianas: secus si præbendam distinctam non expectant, sed augmentum portionis. Includit habentes jus ad vacaturam, si nondum est deventum ad collationem.

IN CLEMENTINIS. Lib. III. sub eodem Titulo, & ibi tit. III.

Cap. unic. Cum ei. (24) Decretum conditionale ante conditionis eventum non afficit potestatem Ordinarii vel alterius collatoris: secus quando acceptationi beneficii tempus adijcitur cum decreto. Et qui beneficium vacans ab exequutore petit, vel recipit, illud intelligitur acceptasse; quæ vacatio nota dicitur expectanti, ex quo in loco beneficii publice fecit.

IN EXTRAVAGANTIBUS JOAN. XXII. Lib. III. sub eodem Titulo & ibi tit. IV. continetur II. Capitula.

Cap. I. Sedes. (25) Exequutores gratiarum, & Judices causarum a Sede Apostolica deputati in Diocesium jam divisus, procedere possunt, sicut ante divisionem poterant.

Cap. II. Ad Apostolatam. (26) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. III. Ad Apostolatam. (27) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. IV. Ad Apostolatam. (28) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. V. Ad Apostolatam. (29) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. VI. Ad Apostolatam. (30) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. VII. Ad Apostolatam. (31) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. VIII. Ad Apostolatam. (32) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. IX. Ad Apostolatam. (33) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. X. Ad Apostolatam. (34) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. XI. Ad Apostolatam. (35) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. XII. Ad Apostolatam. (36) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. XIII. Ad Apostolatam. (37) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. XIV. Ad Apostolatam. (38) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. XV. Ad Apostolatam. (39) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. XVI. Ad Apostolatam. (40) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. XVII. Ad Apostolatam. (41) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. XVIII. Ad Apostolatam. (42) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. XIX. Ad Apostolatam. (43) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. XX. Ad Apostolatam. (44) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. XXI. Ad Apostolatam. (45) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. XXII. Ad Apostolatam. (46) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. XXIII. Ad Apostolatam. (47) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. XXIV. Ad Apostolatam. (48) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. XXV. Ad Apostolatam. (49) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. XXVI. Ad Apostolatam. (50) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. XXVII. Ad Apostolatam. (51) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. XXVIII. Ad Apostolatam. (52) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. XXIX. Ad Apostolatam. (53) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. XXX. Ad Apostolatam. (54) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. XXXI. Ad Apostolatam. (55) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Cap. XXXII. Ad Apostolatam. (56) In beneficiis divisus habet quis eadem jura, quæ habebat in integris.

Ex consuet. S. Pii v. Sanctissimus: referenda sunt Episcopo successori.
Cap. III. Constitutio. (1) Sede vacante iudicium habuit contra Ecclesiam non tenet.
IN SEXTO. Lib. III. sub eodem Titulo & ibi tit. VIII.
Cap. unic. ad Episcopatum. (2) Collatione communiter ad Episcopum, & Capitulum pertinente, uno ipso iure effecto inhabili, alter confert.

Collatione spectante ad Episcopum de consilio, vel assensu Capituli; illo existente inhabili, nisi sit in mora, non confert Capitulum.

Habens confere cum consilio Episcopi, sine illo confert, si illius mors supervenerit, vel in remotis degat.

IN EXTRAVAGANTIBUS JOAN. XXII. Lib. III. sub eodem Titulo & ibi tit. V.

Cap. unic. si fructuum. (3) Vacante Sede Imperiali, cum jurisdictione ad Papam devoluta, sub pena excommunicationis prohibetur, ut nemo nomen Vicarii, Imperatoris, vel alterius cuiusvis officii retineat, assumat, vel resumat, nullisque ei obediat, vel auxilium prebeat, ac fide eadem pena excommunicationis in personis, & interditi in terras; nisi intra duos menses resipuerint.

IN EXTRAVAGANTIBUS COMMUNIBUS. Lib. III. sub eodem Titulo, & ibi tit. III.

Cap. unic. suscepi. (4) Ut occurratur dispensis, que quoties imminet ministris Ecclesiarum propter occupationes vacantium earumdem Ecclesiarum primi anni, que competunt ex diversis titulis aliquibus Ecclesiis, seu personis: statuit ut, quando talis occupatio imminet in beneficiis, que consequuntur in decima solutione taxari, collectores ipsorum annualem sine contentum summam pro qua consuevit dari decima, si ipsam eligendam duxerint, totali residuo penes eum, qui collatum est beneficium, remaneat; vel dimissa eadem summa predata, possint dictum residuum sibi assumere; si dum tamen alterum intra decem dies dicti eligant collectores: alias post decem dies ipsorum optio in beneficium transeat ipso iure. In non taxatis autem fructus decimales illius anni dividantur per medium, & urrique eorum medietas tribuatur: ita quod, si alter dimidia noluerit contentari, ipsa in volentem transeat ipso iure, est quicquam aliquis contra dictam ordinationem receperit, penas hic contentas incurrat.

Vide notata cap. Suscepti 2; de elect. in Extravag. Joann. XXII.

DE HIS, QUAE FIUNT A PRAELATO SINE CONSENSU CAPITULI.

TITULUS X. continens X. Capitula.
Cap. I. Irvisa. (5) Non tenet alienatio rei Ecclesiasticae absque approbatione Capituli.

Consue Extravag. Ambitioze de reb. Eccl. non alienari.
Cap. II. Continetur. (6) In temporali alienatione, quam facit Praelatus, taciturnitas Capituli habetur pro consensu.

Cap. III. Cum nos. (7) Alienatio temporalis facta sine consensu Capituli, per ratificationem eius roboratur.

Cap. IV. Novit. (8) Praelatus sine consilio Capituli instituit, vel desinit, vel alia negotia Ecclesiae tractare non debet.

Cap. V. Quanto. (9) Sumatur ut supra.

Cap. VI. Ea noscitur. (10) Si Ecclesia collegiata habet praesentationem, praesentabit Praelatus de consensu Capituli, vel majoris partis; nisi de consuetudine, vel privilegio competat solum Praelato.

Cap. VII. Cum Appellata. (11) Tenet donatio, quam de solius Dioecetani consensu facit laicus Ecclesiae de decimis, quas ab alia Ecclesia habet in feudum ab antiquo; idem ante Lateranensem Concilium.

Hodie attendenda est Constitutio Urb. VIII. Romanus 5, Jun. 1641. circa praesentationem Jurium Sed. Apost. & inferiorum Ecclesiarum, & personarum a quibuscumque praesentationibus.

Cap. VIII. Tunc. (12) Non potest Episcopus sine consensu Capituli concedere Ecclesiam alii Ecclesiae, etiam si habeat jus patronatus in Ecclesiis concessis.

(1) Item Manlian. Ep. Burdig.
(2) Basif. VIII. (3) Joann. XXII.
(4) Joann. XXII.
(5) In Synod. apud Valent. sub Damaso celebr. an. 334. juxta Gonzal.

(6) Alex. III. Noverit. Epif.
(7) Item Figer. Epif.
(8) Item Hierosol. Patriar.
(9) Item eadem.
(10) Celsus. III. vel Clem. III. juxta Gonzal.
(11) Innoc. III. Archiep. & Magist. Scholiar. & T. de Pico Canon. S. Alerisij Biteris. (12) Item Archiep. Biteris, seu Exonen. juxta Gonzal.

(13) Item Epif. Helten.
(14) Honor. III. Archiep. Siron.
(15) Ex Conc. Lateran. sub Alex. III.
(16) Cel. III. Gild. Claromon. Ep.
(17) Innoc. III. Sigfrido Avoysien. Praep.
(18) Item Titul. Archiep. & Capit. Rostom.
(19) Innoc. III. Medial. Archiep.
(20) Ex Concil. Lugdan. I. celebr. an. 170. sub Joann. III. juxta Gonzal.

(21) Ex eadem, seu ex Conc. Avorn. sub Theodober. Can. IV. juxta Gonzal.
(22) Ex Conc. Tolos. IV. Cap. 68.
(23) Ex eod. Can. 67.
(24) Ex Conc. apud Sionacellum.
(25) Symmas. Pap. in Syn. Rom.
(26) Alex. III. Ppiger. Epif.
(27) Urb. III. Gerar. Archiep. Ravenn.
(28) Celsus. III. Ewan. Epif.
(29) Innoc. III. Caro. Archiep. Mont. Regal.

Cap. IX. Ad audientiam. (28) Canonibus praedium Ecclesiae perpetuo locare non potest.

Cap. X. Possessiones. (29) Possessiones, quae sunt de mensura, non possunt alienari; & Ecclesiae consuevit regi per Regulares facultatis Clericis conferri non debent.

Quoad secundam partem vide Trid. sess. 24. cap. 10. de reform.

Cap. XI.

Cap. IX. Pastoralis. (13) Episcopus parochias Ecclesias, vel obventiones ipsarum de consensu Patroni sine consensu Capituli sui Monasterio conferre non potest.

Cap. X. Et si. (14) Ad Concilia provincialia vocari debent, & admitti cathedralium Ecclesiarum Capitula.

Vide Trid. sess. 24. cap. 2. de reform.

DE HIS, QUAE FIUNT A MAIORI PARTE CAPITULI.

TITULUS XI. continens IV. Capitula.

Cap. I. Cum in curia. (15) In universitatibus ecclesiasticis praevaleat regulariter, quod sit a majori parte, nisi minor pars rationabiliter contradicat.

Cap. II. Quodvis. (16) Canonibus non interdicti Ecclesiam: sed hoc facere debet Episcopus cum Capitulo.

Cap. III. Ex ore. (17) Communis ordinatio Ecclesiae per contradictionem, & appellationem ejus, cujus non intert, impediri non debet.

Cap. IV. Ex parte. (18) Praelatus cum majori parte Capituli, contradicente minori, statueret potest, quod ad necessariam reparationem fabricae quilibet Canonici conferre teneatur.

UT ECCLESIASTICA BENEFICIA SINE DIMINUTIONE CONFERANTUR.

TITULUS XII.

Cap. unic. Ut nostrum. (19) Occulta collatio beneficii, licet sit suspecta, valet; dummodo alias legitime facta probetur.

DE REBUS ECCLESIAE ALIENANDIS, VEL NON.

TITULUS XII. continens XII. Capitula.

Cap. I. Non licet. (20) Non potest Praelatus res unius Ecclesiae alteri dare, nec invicem res illas commutare sine ambarum consensu.

Cap. II. Qui res. (21) Principes saeculares res Ecclesiae donare non possunt; & qui ab eis recipiunt, excommunicantur; & perdunt omnia, quae ab Ecclesia alias legitime obtinebant.

Cap. III. Conventus. (22) Rector Ecclesiae, qui dat Ecclesiae rem duplae estimationis, servos Ecclesiae manumittere potest; ipse tamen manumissus, & ejus posteri erunt sub patrocinio Ecclesiae.

Cap. IV. Episcopi. (23) Si Praelatus nil de suo dans Ecclesiae, servum Ecclesiae manumittit, non tenet manumissio.

Cap. V. Nulli. (24) Res Ecclesiae alienari non debent.

Cap. VI. Si quis. (25) Alienatio de rebus Ecclesiae facta non tenet; alienatores nisi rem restituunt, excommunicantur, & quilibet Clericus potest contradicere, & rem cum fructibus repetere.

Cap. VII. Ad aures. (26) Terra non fertilis Ecclesiae dari potest in emphyteusum ei, cujus studio reductur ad culturam.

Cap. VIII. Ut super. (27) Jurans non alienare bona Ecclesiae, non potest alienare ea, quae sunt de mensura; vel ea, de quibus dubitatur, an sint de mensura.

Possessiones Ecclesiae minus utiles pro utilioribus de consensu Capituli potest Episcopus permutare, vel alienare.

Consue Extravag. Ambitioze. de reb. Eccl. non alienari in Extr. com.

Cap. IX. Ad audientiam. (28) Canonibus praedium Ecclesiae perpetuo locare non potest.

Cap. X. Possessiones. (29) Possessiones, quae sunt de mensura, non possunt alienari; & Ecclesiae consuevit regi per Regulares facultatis Clericis conferri non debent.

Quoad secundam partem vide Trid. sess. 24. cap. 10. de reform.

Cap. XI.

Cap. XI. Ad nostram. (1) Restituitur Ecclesia contra alienationem, per quam enormiter fuit laesa.

Cap. XII. Cum laicis. (2) Alienatio rei Ecclesiasticae facta legitimo Ecclesiasticarum personarum assensu non tenet; licet appropretur per constitutionem laicorum.

IN SEXTO. Lib. III. sub eodem Titulo, & ibi tit. IX. continens II. Capitula.

Cap. I. Dudum. (3) Perpetua alienatio facta de rebus Ecclesiae vacantis, non praecedente tractatu, & sine justa causa, non valet.

Cap. II. Licet consuetissimo. (4) 1. Prohibet submissionem Ecclesiarum sanctorum immobilium bonorum, vel jurium fieri laicis absque consensu Capituli, & licentia Papae. 2. Cassat contractus quacumque firmitate vallatos, contra hoc de cetero faciendos. 3. Punit Praelatos contrafacientes, & Clericos non contradicentes, & laicos, qui ipsos Praelatos ad hoc compulerunt, vel compellent. 4. Praecipit laicos per tales contractus eo casu quo valent, ultra debitum non usurpare, & penam apponit.

Utriusque jurisfalliones, fructus, & bona Ecclesiastica, & Clerici consuetissime incurunt excommunicationem Bulla Coenae r. 17.

IN CLEMENTINIS. Lib. III. sub eodem Titulo, & ibi tit. IV. continens II. Capitula.

Cap. I. Monasteriorum. (5) Religiosus, qui concedit alicui ad vitam, vel certum tempus iura, redditus, vel possessiones administrationis, cui praesert, superfluis est ab officio: nisi concurrat necessitas, vel utilitas; nec valet concessio. Excipitur locatio ad modicum tempus (Hoc in venientum) & venditio reddituum, aut fructuum pariter ad modicum tempus.

Vide Auctorem hoc eod. tit.

Cap. II. Si una. (6) Episcopus unire potest Ecclesiam alteri, vel loco religioso donare, etiam non vocato Rectore, vel Deservatore.

Vide Extravagantibus Florentino II. n. XCV.

IN EXTRAVAGANTIBUS COMMUNIBUS. Lib. III. sub eodem Titulo, & ibi tit. IV.

Cap. unic. Ambrosius. (7) Bonorum Ecclesiasticorum alienatio non tenet, & alienantes, & recipientes sunt excommunicati; Praelatique diversis poenae imponuntur.

Trid. sess. 22. cap. 21. de ref. si signatur poena excommunicationis Papa reservata, quae ex hoc decretali non erat reservata.

DE PRECARIIS.

TITULUS XIV. continens III. Capitula.

Cap. I. Precario. (8) Precariz de quinquennio in quinquennium secundum auctoritatem, & antiquam consuetudinem renovatur.

Cap. II. De precariis. (9) Revocat successor precariam per praedecessorem iteratione libere factam.

Cap. III. Precarium. (10) Concessio precarii extinguitur voluntate concedentis, aut ei succedentis: precariae autem concessio non.

Vide discrimen in Auctore hoc eod. tit.

DE COMMODATO.

TITULUS XV.

Cap. unic. Cum gratia. (11) Commodatarius gratia sui tenetur etiam de levissima culpa, non de casu, nisi acciderit culpa sua, vel intervererit pactum, seu in mora fuerit. Et commodatum ante usum completum non revocatur.

DE DEPOSITO.

TITULUS XVI. continens II. Capitula.

Cap. I. Gravus. (12) Ex deposito facto apud Clericum Ecclesiae, non tenetur Ecclesia, nisi in utilitatem illius sit verum.

Cap. II. Bonus. (13) Dicit ad quid tenetur depositarius; & quomodo reputatur depositum.

(14) Item Ep. Mantuan. Praep. Ultran. & Decan. Helvion. Tarnon. & Mantuan. Dico.
(15) Item in Conc. gen. Lat. (3) Innoc. IV.
(16) Greg. X. in Conc. Lugdan.
(17) Clem. V. in Conc. Vien.
(18) Item ibid.
(19) Paul. II. Praep.
(20) Ex Conc. apud Biteras.
(21) Ex Concil. Carthage. licet in nulla ex Concil. Carthage. textus hic legatur.
(22) Greg. IX.
(23) Item.
(24) Alex. III. Lugdan. Epif.
(25) Greg. IX.

DE EMPTIONE, ET VENDITIONE.

TITULUS XVII. continens VII. Capitula.

Cap. I. Placuit. (14) Cogit Episcopus, ne carius vendatur transeuntibus, quam in mercato venderetur.

Cap. II. Ut mensura. (15) Fraudans mensuras, & pondera triginta diebus in pane, & aqua poenitere debet.

Hodie hoc poena in desuetudinem abiit.

Cap. III. Cum alicui. (16) Tenet venditio, licet venditor sit deceptus ultra dimidiam iusti pretii: potest tamen venditor agere, ut restituatur res, vel iustum pretium suppleatur; & si alienum praecise perit, succumbit.

Cap. IV. Pervenit. (17) Si vir habeat alia bona, unde uxor possit sibi consulere, & consentiente uxore rem propter nuptias donatam uxori venderit; emptorem, qui spatio triginta annorum rem possederit, non potest uxor inquietare super ea; maxime si pretium fuit conversum in communem usum viri, & uxoris.

Cap. V. Ad nostram. (18) Si in venditione apponitur pactum de recuperanda re post certum tempus, modico constituto pretio, praesumitur, pignus, & non venditio.

Cap. VI. Cum causa. (19) Venditor deceptus ultra dimidiam iusti pretii agere potest, ut res sibi reddenti pretium acceptum restituatur, vel iustum pretium suppleatur; & in hoc electio est emptoris.

Cap. VII. si venditori. (20) Ponit tres casus, in quibus, re evicta, non tenetur venditor emptori de evictione.

Idem 3. si emptor non denunciaverit venditori, ut rem sibi venditam desinat. 2. si consummaverit se absconderit tempore sententiae. 3. si per injuriam Iudicis sententia lata fuerit contra ipsum.

IN EXTRAVAGANTIBUS COMMUNIBUS. Lib. III. sub eodem Titulo, & ibi tit. V. continens II. Capitula.

Cap. I. Regimini. (21) Contractus emptionis, & venditionis anni census cum conditione revenditionis declaratur hic non esse utriusque.

Cap. II. Regimini. (22) Contractum quemdam emptionis, & venditionis praecedenti similem, declarat juri consensum, & ab utroque alienum.

DE LOCATO, ET CONDUCTO.

TITULUS XVIII. continens IV. Capitula.

Cap. I. Ex scriptis. (23) Excommunicati sunt magistri, & scholares Bononienses, qui ante tempus conductionis conducunt hospitia aliorum magistrorum, vel scholarum sine eorum consensu.

Cap. II. Restit. (24) Personae Ecclesiasticae locare possunt proventus decimarum his, cum quibus conditio Ecclesiae sit melior, statuto Dioecetani contentio non obstante; & eadem ratio est de aliis rebus Ecclesiae.

Cap. III. Propter. (25) Propter sterilitatem gravem conductor sine culpa sua contingentem remittitur poena pro rata, nisi possit cum ubertate praecedentis, vel sequentis temporis compensari.

Ponuntur hic quatuor casus, in quibus iniquitatem potest ante tempus conductionis finire licite expelli.

Idem 1. si imminet necessitas, qui non imminet tempore locationis. 2. si domus indiget reparatione. 3. si iniquitatem perverse videtur moritur. 4. si per biennium personam non solverit.

Cap. IV. Perit. (26) Emphyteuta Ecclesiae meliorationes suas vendere non potest; nisi iuratis his, de quibus hic. Et si contra fecerit, vel canonem per biennium non solverit, nec moram postea celeriter purgaverit, iuste potest expelli.

Ut emphyteuta videtur possit meliorationes, in rebus praescribitur servandum. 1. ut dominus requisitus dixerit se eas emere nolle. 2. ut post huiusmodi requisitionem expelleretur lapsus duorum mensium.

DE RERUM PERMUTATIONE.

TITULUS XIX. continens IX. Capitula.

Cap. I. Si princeps. (27) Princeps potest rem Ecclesiae immo-

(14) Ex Conc. Avorn. sub Vigilio Papa an. 541. juxta Gonzal.
(15) Ex Conc. Magun.
(16) Alex. III. Archiep. Ep.
(17) Celsus. III.
(18) Item Ep. Pannon. juxta Cuiac.
(19) Item Ep. & Archiep. Urbevici.
(20) Greg. IX.
(21) Mart. V. Fratib. Treverens. & Lubinens. de Alimien. Ep.
(22) Celsus. III. Ep. Magdab. Nuremberg. & H. Albraysh. Biteris. Dico.
(23) Clem. III. Ep. Bonon. juxta Gonzal.
(24) Honor. III. Ab. & Conv. S. Petri de Pretil. Lovor. Dico.
(25) Greg. IX.
(26) Item.
(27) Ex Conc. apud Sionacellum.

